

צמיאה נפשי

גליון 24

פרשת וישב תשע"ג - דברות קודש מאת הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

מועדי כניסת השבת

מוצאי שבת	הדלקת נרות
ירושלים: 5.15	4.00
תל-אביב: 5.16	4.14
חיפה: 5.14	4.03
ביתר עילית: 5.15	4.14
רבינו תם: 5.53	

הגף החמום:
6.25
סוף זמן ק"ש למג"א: 8.20
סוף זמן ק"ש למג"א: 8.56
סוף זמן תפילה למג"א: 9.24
סוף זמן תפילה למג"א: 9.47

תפילה לעני

מאת מורינו הרב שליט"א

רבונו של עולם כל יכול אשר לא יבצר ממך מזימה זכני לעבוד אותך בלתי לה' לבדו ורק להשוב עליך יומם ולילה ועי"ז אזכה להרגיש טעם גן עדן בכל רגע ושניה ולקיים אשרי אדם לא יחשב ה' לו עון ויותר לא לראות שום ראייה אסורה הו' ולהיות קדוש בקדושת רבינו הקדוש והגורא ולקיים העבר עיני מראות שוא כי כל ימי היי עמל ואון ולקיים אב הרחמן והייתם קדושים כי קדוש אני ה' אלוקיכם אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו ה'

"יוסף הצדיק"

הקדושה של יוסף קידשה את כל העולם, מה היה מיוחד ביוסף הצדיק? שמירת העיניים! יוסף שמר את העיניים, לעולם הוא לא פתח את העיניים, עי"ז הוא קידש את כל חלל העולם, הוא עבר כאלה ייסורים נוראים כאלה נסיונות, שנה אחת בבית פוטיפר, ועוד 12 שנה בבית הסוהר. המדרש אומר שלש פעמים ביום הייתה באה אשת פוטיפר להסית אותו, כל היום הייתה באה ודוקרת אותו בסיכות ומחטים, במסרקות של ברזל כמו שכתוב בתהלים על יוסף הצדיק "ברזל באה נפשו" (תהלים קה) שהיא אמרה לו נעוור לך את העיניים, אני אוציא לך את העיניים, אמר לה יוסף "ה' פוקח עיוורים" - ה' יפתח לי את העיניים, היא תקעה לו סיכות תחת הצוואר על מנת שירים את ראשו ויסתכל, והוא מעולם לא פתח את העיניים, כשאמרה לו אני אכופף אותך, ישפיל אותך, אמר לה ה' "זוקף כפופים", אתה תהיה פה בבית הסוהר במאסר עולם לא תצא מפה לעולם אמר לה ה' מתיר אסורים."

הקדושה של יוסף קידשה את כל העולם, שיוסף היה חי אפילו האדמה הייתה מקודשת, וזה פירוש הפסוק (עמוס ב, 1) "על מכרם בכסף זדיק ואביון בעבור נעליים", האחים מכרו את יוסף "בעבור נעליים" - מה הפירוש בעבור נעליים? אף אחד לא מוכר אה בשביל נעליים איפה שומעים דבר כזה שמוכרים אה בשביל נעליים? מה לא היה להם נעליים? אלא מסביר תלמיד הגר"א בספר "פלח הרימון" שבזמן יוסף הצדיק הייתה לו שמירת עיניים מוחלטת, עי"ז הוא קידש את כל חלל העולם, ואת כל ארץ ישראל, כל ארץ ישראל התקדשה בקדושת בית המקדש ולכן יכלו כולם ללכת בכל ארץ ישראל ללא נעליים כמו שבבית המקדש הולכים בלי נעליים מחמת הקדושה, ככה גם בזמן יוסף יכלו ללכת בכל מקום בלי נעליים! הייתה כזאת קדושה שבכל הליכה והליכה, הם לא הרגישו דקירות מהקוצים, ולא דקירות מאבנים, אבל זה היה כל עוד שהאמינו ביוסף ולא חשבו למכור אותו - אז לא דקר להם שום דבר, הקוצים היו קדושים, הכל היה קדוש.

האחים לא ידעו מי זה הצדיק שבזכותו הארץ מלאה קדושה, כל אחד חשב אולי זה הזכות שלו, הם לא האמינו שזה הזכות של יוסף, ברגע שמכרו את יוסף הכול הפסיק, לא הרגישו את קדושת הארץ, האדמה נהייתה כמו סתם אדמה, פתאום הרגישו שהכול דוקר, הכול כואב, ומיד היו צריכים "נעליים". הירושלמי מביא בפאה שיוסף הוכיח את האחים שהם מסתכלים בבנות הארץ, אמר להם מה אתם מסתכלים? אמרו לו "לנו זה לא מזיק". אבל יוסף טען שאפילו אם אדם קדוש וטהור וההסתכלות לא מזיקה לו אסור להסתכל! כי עצם הראיה היא מזיקה. וכמו שמסביר ר' נתן שמהענינים יוצאים כאלה אורות חזקים, כאלה אורות נפלאים, כל החיות של האדם עובר דרך העיניים, אדם מעביר את כל החיות שלו, את כל הנשמה שלו, הכול הוא מעביר לאלה שהוא מסתכל עליהם, כי עצם ההסתכלות, עצם הראיה עצמה מעבירה כוחות, מעבירה חיות, כי האדם מלא תורה מלא תפילה מלא אלוקות, וכשמסתכלים על הקליפות, על הרשעים על הגויים אז מעבירים להם חיות וכח. זה מה שהוכיח יוסף את האחים "נכון שלכם הראיה לא מזיקה, אתם שבטי י-ק קדושי עליון אבל בעצם ההסתכלות עצמה אתם מעבירים כוחות לסיטרא אחרא כוחות לטומאה ולכן אסור לכם להסתכל.

אומר הטור ב"א"ח סימן א' אמר התנא: "קל כנשר" - כנגד ראות העין ודמה אותו לנשר כאשר הנשר שט באויר כך הוא ראות העין, כלומר שתעצים עיניך מראות ברע כי היא תחילת העבירה שהעין רואה והלב חומד וכלי המעשה גומרים. "את העיניים שלך תסגור במהירות כמו נשר - כך מתחיל הטור את חיבורו הגדול! אדם פותח את העיניים, הולך עם עיניים פתוחות, כל התורה שהוא לומד הולך לקליפות, לאויבים, לרשעים, הכל הולך אליהם, הוא מחייה אותם הוא נותן להם את הכח. כי החיות שלהם זה ממך, החיות שלהם, הכח שלהם זה בא ממה שלמדת, אם למדת 10 שעות ואמרת ששים ריבוא אותיות, ע"י ההסתכלות וראית דברים אסורים, אתה החיית את כל הקליפות, כל ששים ריבוא האותיות עברו אליהם! אם לא היית מסתכל עליהם לא היה להם שום כח וחיות. אם אדם יצא לרחוב בשמירת עיניים הוא יעלה את כל הניצוצות שנמצאים בין קליפות, אדם סגר את העין הוא שרף את כל הקליפות, בכל קליפה יש ניצוץ קדוש, ברגע שאדם עבר ברחוב בשמירת עיניים הניצוץ השתחרר ונדבק בקדושה. הרבי מקאמראנא בחומש "היכל הברכה" (פרשת מקץ) כותב שמבריאת העולם מונחים ניצוצות ברחובות ובשווקים ומחכים למי שיעלה אותם, למי שיתקן אותם, רק עם עיניים סגורות אפשר להעלותם. הניצוץ האלוקי נמצא בכל מקום, אבל לא רואים אותו, הוא נסתר כי בהסתכלות אסורה רואים רק את הקליפה ובוראים עוד קליפה ועוד קליפה. לכן אדם חייב לדעת - אל תסתכל! אם אתה מסתכל נערמים עוד קליפות ועוד קליפות, הניצוץ הקדוש שבתוך הקליפה נמצא כלאו, נמצא בבית הסוהר וצועק אליך "אל תסתכלו, אחי רחם עלי אל תסתכל עלי שחרר אותי, שאתה מסתכל אתה קובר אותי אתה קושר אותי עם עוד כבלים" והניצוץ מתחנן לבן אדם "אחי רחם עלי, שחרר אותי מבית הסוהר, אם לא תסתכל אתה תביא את הגאולה, עד עכשיו אף אחד לא גאל אותי ולא תיקן אותי, רחם עלי תוציא אותי מהמאסר, אל תסתכל! בפעם אחת שאתה לא מסתכל אתה מפיל את האין סוף חומות ואת האין סוף קליפות שסובבים אותי".

צריך לדעת אם מלאך יעבור ברחוב הוא לא יעשה שום תיקון הוא לא יעלה שום ניצוץ, מכיוון שאין לו את היצר הרע להסתכל, אין לו את היצר הרע לטומאה, אבל בני אדם שהם בשר ודם צריכים מסירות נפש אדירה לשמור את העיניים, ברגע שהולכים בשווקים וברחובות יש להם ניסיונות נוראים, ועי' ששומרים את העיניים מעלים ומתקנים את כל הניצוצות שנמצאים שם.

הנזכה

בחנוכה פורצת אש להבה, אש להבה שאי אפשר לעצור אותה זה אש להבה שיורדת מן השמים ע"י נרות החנוכה, הרבי מביא בתורה רמז" פתאום אדם לובשת אותו רוח גבורה" ואז יכול לעשות מעשה גבורה כי "עיקר הגבורה היא בלב", מי שליבו חזק הוא לא מפחד משום אדם בעולם, אין שום פחד, אין כלום שום דבר לא קיים יש לו רק "אין עוד מלבדו" רק את ה' ואת הרוח הזאת אפשר לקבל בחנוכה כמו שזכרה חנה "חנוכה" זה אותיות חנה-כו' (בגמטריא 26) חנה-הוי"ה, (26) שמשמעו שחנה הייתה כולה לה', זה שכתוב "ותתפלל חנה על ה'" היא רק רואה את ה' היא רק דבקה בה' לכן כל החנוכה נמשך מחנה. מסביר רבי נתן בליקוטי הלכות - חושן משפט - כל החנוכה זה מהאורות של חנה, מהנשמה של חנה, חנה לא עזבת את התפילות שלה, את האמונה שלה, את האמונה היא לא עזבת בשום אופן בעולם, מגיל 10 היא התחילה להתפלל שתוכה לבן צדיק ובגיל 130 נפקדה, 120 שנה היא רק התפללה לה' והצליחה להוריד את נשמת שמואל ששקול כנגד משה ואהרן, שמואל משח את שאול ודוד, והעיקר זה דוד שזה משיח כמו שכתוב "ערכתי גר למשיחי", שזה האור של חנוכה. כשאדם מחליט למסור את עצמו לה' יתברך, הוא מקבל רוח של עוז וגבורה אז הוא יכול ע"י הרוח הזאת לעשות מלחמות אדירות ולנצח את כל הרשעים, את כל המתיוונים ולהביא את הגאולה כמו שזכרה חנה שעי' האור של חנוכה הורידה את נשמת משיח. "חנוכה" = חנה-כו', כי חנה מסרה את הנפש בשביל ה' יתברך עשתה הכול רק בשביל ה', ביקשה בן רק בשביל ה'. והיום למסור את הנפש זה פשוט לשבת וללמוד! זה לא לעשות מלחמה עם אף אחד זה פשוט לשבת וללמוד ולהכניס את הראש בתורה הקדושה, בגמרא הקדושה.

לעילוי נשמת מבורך בן סולטנה ז"ל	לעילוי נשמת סולטנה בת מסעודה ע"ה	להצלחה ברוחניות וגשמיות כולל "אור האורות" חולון	להצלחה ביראת שמים נחמן לפקוביץ בן רחל הי"ו	להצלחה ברוחניות ובגשמיות ופרנסה טובה אלון בן ז'קלין הי"ו	להצלחה ופרנסה טובה יצחק ביטון בן ג'יגט הי"ו	הצלחת הרב והרבנית שליט"א
---------------------------------	----------------------------------	---	--	--	---	--------------------------

בני מלך

למעלה

שיש בכל דבר, כדי שנוכל להמשיך לחיות. הורים צריכים להיות שמחים בעבודת ה'. ילדים צריכים להרגיש שההורים כבר יודעים את הסוד, שגילו אותו. וכשהנפש ששה ושמחה, כשהיא מרגישה את המתקנות, זה עובר לילדים גם ללא מילים. צריך ללמוד מהצדיק שהוא כל הזמן מתגעגע, בלי הפסק, בלי הפסק! וכשמתגעגעים אז הקב"ה אומר: כל כך מתגעגעים אלי, אז אני נותן את האור אין סוף שלי, והאור אין סוף של הקב"ה זה החיים שלנו, זה הבריאות שלנו, זה השמחות שלנו, זה הניסים שלנו, זה הנפלאות שלנו, זה הכוח שלנו לראות את כל הטוב הזה ולהגיד תודה".

"אי אפשר לחיות כאן למטה בלי רצונות וכיסופים, בלי לחפש ולהתגעגע. אם לא מתחברים לפנימיות של הדברים, מגיעים מהר מאוד לשעמום, למצוות אנשים מלומדה. צריך לזכור שיש כאן אהבה אינסופית של הקב"ה אלינו ורצון שלו למשוך אותנו למעלה, אליו יתברך, למעלה מן הזמן. צריך לחפש. כל החיים זה משחק במחבואים. הקב"ה מסתתר ואנחנו מחפשים אותו. שבילך במים רבים ועקבותיך לא נודעו". בלי הכוח הזה של תורת הסוד העולם כולו הוא בחינה של כלי ריק. בזכות הכוח הזה יוצאים מגלות הנפש. אנחנו צריכים אויר, צריכים חיים, צריכים להרגיש טוב, להיות שמחים, להרגיש את הנשמה

מים עמוקים

"הנרות הללו קודש הם ואין לנו רשות להשתמש בהם" - פירוש הדברים, ראשית כל עלינו לשמוח מאוד שאנו הולכים לזכות להדליק נר חנוכה, וזה שמחה גדולה שאור החנוכה יורד ומגיע עד אלי, לגלות לי שהשם אצלי, ה' איתי, נמצא איתי. אבל מאידך אומרים לך שאסור להשתמש עם האור - והכוונה שאני אדע שאני רחוק מהאור הזה מאוד מאוד, וזה לא מבבלב אותי שאני עדין רחוק, אני שמח שכרגע אני זוכה להדליק נר חנוכה.

השמחה הכי גדולה שאדם מודה לה' שהוא יודע שהוא רחוק, וזה עיקר הקרבה שיודעים שאנחנו רחוקים מאוד, ואף על פי כן באים ימי החנוכה - לצעוק לי דיבור אחד "אין שום יאוש בעולם כלל". העיקר זה המלחמה ולא ההצלחה, שכל זמן שאני נלחם נגד העולם הזה אני וודאי מנצח את המלחמה. וזה למעשה מה שרצה רבינו להעביר לנו בשתי תורות: תורה רפ"ב - אני יהודי ואני שמח מאוד ביהדותי. ובתורה יב' - אבל עדין אני רחוק ממך. שהידיעה הזאת נותנת לי את הגעגועים להקב"ה באמת. ואת זה רבינו רצה - שאדם ילך עם שתי התורות ביחד, מצד אחד חייב להרגיש שהפסדתי - "איה" (תורה י"ב). ומצד שני לא להאשים את עצמי יותר מדי, כי אחרי הכול יש לי כזה גוף שמונע אותי - "אזמרה" (תורה רפ"ב) ואני שמח בכל מה שזכיתי לחטוף כאן בעולם הזה.

פרפראות התורה

"וישב יעקב בארץ מגורי אביו..." (לז', א')

על הכתוב "וישב יעקב בארץ מגורי אביו...", דורשים חז"ל: "בקש יעקב לישוב בשלוה, קפץ עליו רוגזו (צרתו) של יוסף. צדיקים מבקשים לישוב בשלוה, אומר להם הקדוש ברוך הוא: לא די לצדיקים מה שמתוקן (מוכן) להם לעולם הבא, אלא שמבקשים לישוב בשלוה גם בעולם הזה!" דורשי רשומות מצאו סמך לדברי מדרש זה על-פי הנוטריקון (ראשי תיבות) של פתיחת הפרשה "וישב יעקב" - ויבקש יעקב שבת בשלוה, יוסף עליו קפץ ברוגזו...

מוסיפים על-כך חכמי ישראל: הכתוב מדגיש כאן "וישב יעקב בארץ מגורי אביו" - כדי לתקן מצוות כבוד אב, שפגם יעקב, בהיותו מרוחק מאביו עשרים ושתים שנים. על-כך שנינו במסכת מגילה (ז', ע"א), שיוסף פרש מאביו בדיוק עשרים ושתים שנים (מגיל שבע עשרה, עד גיל שלושים ותשע), כשם שיעקב פרש בשעתו מאביו יצחק למשך עשרים ושתים שנים. וכאמור, חטא יעקב בכך, שלא קים מצות כבוד אב ואם במשך עשרים ושתים שנים, ומשום כך לקה בהרחקת בנו האהוב ממנו למשך אותה תקופת זמן - מידה כנגד מידה...

סיפור לפרשה

"כי אם זכרתי אתך באשר ייטב לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתי אל פרעה" (מי יד)

אחד מחסידי האדמו"ר רבי דוידשל מטולונה, התאונן פעם באזני רבו על קשי מצבו הכלכלי בזמן האחרון.

"אני ממש סובל מחרפת-רעב" - קרא החסיד בהתרגשות - "אילו היתה לי פרנסה ברוח, הייתי עובד את ה' מתוך הרחבת הדעת, ללא דאגות" לאחר השמעת דברי תרעומת נוספים על מצוקת בני ביתו, סיים החסיד בהרמת קול, ואמר: "מדוע אין הקב"ה בוטח ביי? ינסה נא אותי במתן פרנסה ברוח, ויוכח במידת חסידותי וצדקותי!" השיב רבי דוידשל לאותו חסיד: "בסוף פרשת 'וישב' אומר רש"י, על המדרש שיוסף נענש בישיבה נוספת של שנתיים ימים בבית הסוהר, על שלא גלה את מלוא בטחונו בה' אלא השליך יתבו על שר המשקים, שהוא בשר דם. ואם כך, ובן תמותה אינו יכול ואינו רשאי לבטוח בבן אדם אחר, אתה רוצה שרבונו של עולם, הקב"ה בכבודו ובעצמו, יבטח בך - בבן אדם...!?"

שבת שלום!

"אין שר בית הסהר רואה את כל מאומה בידו באשר ה' אתו"

בימי הגאון מוילנא זצ"ל היה איש אחד, שהראה ועשה דברים נפלאים והגיד עתידות. באו ושאלו את הגאון אודותיו. אמר להם הגאון שיתבוננו אחריו - אם הוא אוחד בידו חפץ או משהו דומה, אז אין זה, אלא כישוף, כמו שנאמר בזקני מדין: "וילכו זקני... מדין וקסמים בידם". בדקו אחר האיש הנ"ל, ומצאו שהחזיק בידו מקל. נטלו ממנו את המקל, ויותר לא יכל היה לעשות כלום. על-פי מאורע זה, ניתן לפרש את הפסוק: "אין שר בית הסהר רואה את כל מאומה בידו באשר ה' אתו" - אתו- שהרי גם במצרים היו בקיאים במעשי כישוף וקסמים. ולכן חשב שר בית הסהר שיוסף מכשף הוא. אך כשראה שאין "מאומה בידו", שאין לו שום חפץ, כישוף בידו הבין ש"ה' אתו" והוא הנותן לו כח לעשות דברים נפלאים.

היה שותף בהפצת דברי רבנו הקדוש מפי הרה"ח ר' אליעזר ברלנד שליט"א

שמך יועבר לברכה אצל הרב שליט"א לזרע בר-קיימא, לרפואה, לפרנסה, לעילוי נשמה וכו'

טל: 02-9666755 - 052-7602440

דוא"ל: toratbreslav@gmail.com הערות והארות יתקבלו בברכה